

עפ"ג 36509/01 - רשיד אל שיר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בבאר שבע

עפ"ג 22-01-36509
09 ממרץ 2022

לפני כבוד סגן נשיאו אליו ביתן - אב"ד
כבוד השופט גאולה לין
כבוד השופט איתן ברסלר-גנון

המעורער: רشיד אל שיר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

nocheim: המעורער וב"כ עו"ד נתן טרבלי

ב"כ המשיבה עו"ד ציון קינן - פמ"ז

פסק דין

המעורער הורשע על פי הודהתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 בחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

כתב האישום שהמעורער הודה בעובdotיו מתאר כי ביום 11.01.2018 סמוך לשעה 12:30, בתל שבע, המעורער וסע ברכבו לעבר המתלון, הגיע בו באמצעות רכבו והמתلون נפל לרצפה. המתلون אמר לumar "אל תהרוג אותי, אל תהרוג אותי", והמעורער נסע מהמקום. כתוצאה מגיעת הרכב במתלון, נגרמה למتلון חבלה של ממש שהתרטטה בשפשופים ברגלו השמאלי והוא נזקק לטיפול רפואי ורגלו גובסה.

במסגרת פרשת העונש, שירות המבחן הגיע לבית המשפט תסוקיר על המuarער. צוין בו שהמעורער בן 45. נשוי לשתי נשים ואב ל- 12 ילדים. עובד כחשמלאי במפעל "טבע" וכמורה בஸירה חיליקית. המuarער מוכר לשירות המבחן מתקן קודם, על רקע עברת אלימות במשפחה, אז שולב במסגרת טיפולית, ועבר טיפול פרטני וקובוצתי. שירות המבחן התרשם, שהמעורער מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, מתקשה להכיר בתוצאותיהם והשלכותיהם, ומתקשה לבטא אמפתיה כלפי המתלון. וניכר שהוא מטשטש ומצמצם את התנהגותו הבועיתית. שירות המבחן הציע לumar להשתלב בהליך טיפול, אך הוא סירב בכך כי אינו רואה בעיתיות כלשהי בהתנהגותו. ובסיומו של דבר שירות המבחן המליץ להטיל על המuarער עונש מאסר קצר בעבודות שירות, לצד מאסר מוותנה.

בית המשפט הפנה את המuarער לממונה על עבודות השירות אשר חיוה דעתו שהמעורער מתאים לביצוע עבודות שירות.

בית המשפט עמד על הערכיים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, על מידת הפגיעה בהם, על מדיניות הענישה הנהוגה - תוך שהפנה לפסיקה, ועל הנسبות הקשורות בביצוע העבירה, וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 18 חודשים מאסר בפועל. אשר לעונש, בית המשפט ציין את עברו הפלילי של המuarער, ואת התרשומות שירות המבחן ממנו. קבע כי העונש שיש להטיל מצוי ברף הבינווי של מתחם העונש ההולם שנקבע. ובסיום של דברים הטיל על המuarער שנת

עמוד 1

מאסר בפועל. 7 חודשים מאסר על תנאי ממש שלוש שנים שלא יעבור עבירות אלימות למעט תגירה. התcheinות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות אלימות תוך שלוש שנים. ופיצוי למתלון בסך 30,000 ₪.

מכאן הערעור.

ב"כ המערער מצין את נסיבותו של המערער - אב ל- 12 ילדים שלושה מהם נכים בדרגה של 100%, שהוא המפrens היחיד במשפחה; את העבודה שהעבירה בוצעה בשנת 2018 ומאז המערער לא ביצע עבירות נוספות; את הודהתו המערער, שחסכה זמן שיפוט; ואת העבודה שירות המבחן המליך על מאסר בעבודות שירות ובית המשפט הפנה את המערער לממונה על עבודות השירות אשר מצא שהוא מתאים לביצוע עבודות שירות. טוען שבית המשפט זקף לחובת המערער נתונים שלא כללו בכתב האישום ולא התחשב בפיצוי ששולם למתלון במסגרת הסולחה. וטוען כי עונש המאסר שהוטל על המערער חריג לחומרה מהראו ו.mapbox להטערב בו ולהורות שהמערער ישא את המאסר שייגזר עליו בעבודות שירות. הודהת הערעור כללה ערעור על גובה הפיצוי שנקבע למערער אולם במהלך הדיון היום המערער חזר בו מהערעור על רכיב זה.

ב"כ המשיבה טען שמעשי המערער הצדיקו "חוס עבירה חמורה יותר ועונש חמור יותר, ושבסופה של דבר יש לבחון את הלימת העונש שהוטל למעשה העבירה בנסיבותיו. וכךן המעשה חמור ומצדיק את העונש שהוטל. וביקש לדוחות את הערעור.

קרוינו את כל החומרים הנוגעים לעניין ושמענו את טיעוני הצדדים והחלטנו להתערב מידת מה בתקופת המאסר שנקבעה למערער.

נוכח החשיבות הרבה והمعدן הגבוה של ערכי שמירת החיים והגוף, והשפעת עבירות האלימות על הפרט ועל החברה, מדיניות הענישה הנהוגה לגבי עבירות אלימות שבמסגרתן נעשה שימוש בכל תקיפה הינה של חומרה מובהקת. ככל שמסוכנות כל התקיפה גבוהה יותר כך הסיכון לפגיעה חמורה בערכיהם החברתיים המוגנים גדול יותר, ובהתאם לכך ההצדקה לענישה חמורה ומרתיעה.

נסעה ברכב לעבר אדם כדי לפגוע בו הינה מעשה חמור ומסוכן, העולול לגרום לפגיעה קשה ואף למוות. כבר היו דברים מעולם. העובדה שבמקרה זה הפגיעה הגוף שוגרמה למתלון מתונה וחסית, אינה צריכה לעמעם את חומרת המעשה ואת הסכנה הכרוכה בו. ובדרך כלל מעשה שכזה משכך מטיבו עבירות חמורות יותר מאשר עבירת התקיפה שיווכסה למערער ובהתאם לכך העונש המוטל כולל רכיב מאסר משמעוטי. (ראיה והשווה ע"פ 4771/14 אדים ענאייה נ' מדינת ישראל (23.09.2014) בו הוטלו 24 חודשים מאסר בפועל; ע"פ 12/7899 עיסא אל סעדי נ' מדינת ישראל (20.03.2013) בו הוטלו 18 חודשים מאסר בפועל; ע"פ 10/12229 טארק מג'דוב נ' מדינת ישראל (05.08.2010) בו הוטלו 18 חודשים מאסר בפועל); ע"פ 15/7760 מדינת ישראל נ' עומר הייב (10.05.2016) בו הוטלה שנת מאסר בפועל - אמנם מקרים אלה שונים לחומרה מעניננו, אם בשל חומרת העבירות שיווכסו ואם בהקשר של הפגיעה שנגרמו, אולם יש בהם כדי לתת מושג על ההיסטוריה העונשית לקרים של פגעה מכוונת באמצעות כל רכב).

לצד מרכיבי חומרה אלה, יש ממש בטענות הסגנור על כך שבית המשפט זקף לחובת המערער נתוני חומרה שלא נכללו בכתב האישום שהמערער הודה בעובdotיו, ובמיוחד הטענה שהמערער ברוח ממקומם האירוע מבלי שדאג שייענק למתلون טיפול רפואי. עובדות אלה, המשכילות עקרונית עבירה של הפקחה לאחר פגעה, לא נכללו בכתב האישום ולא היה מקום לזוקפן לחובת המערער. ובסופה של דבר העבירה בה הורשע המערער הינה תקיפה לפי סעיף 380 בחוק העונשין.

הAIROU התרחש לפני מעלה מרבע שנים ומАЗ המערער לא הסתבר בעבירות נוספת.

המערער בן 45 אב למשפחה גדולה ובها שלושה ילדים. שירותי המבחן תיאר כבעל מערכת עריכים גורמתיבית ברובה, שאיננו בעל דפוסי עבריות מושרים. אשר טרם נשא מסר.

ונכח האמור החלתו להעמיד את תקופת המאסר בפועל של המערער על 10 חודשים, בגין ימי מעצרו. יתר הוראות גזר הדין של בית המשפט קמما יעדמו בעינן.

ניתן היום, ו' אדר ב' תשפ"ב, 09 מץ 2022, במעמד הצדדים.

איתן ברסלר-גונן, שופט

גאולה לוי, שופטת

אליהו ביתן, שופט, סגן הנשיא